

continuem el viatge

La col·lecció
A tot vent amb
una presentació nova

cada quinze
dies una
novetat

Premi
Sant Jordi
4ª edició

Quan els fabricants lluiten pel poder.

volunt

207

La teranyina. Jaume Cabré

A tot vent

Els llibres taronja

Desitjo rebre més informació sobre aquesta col·lecció

Nom: _____

Adreça: _____

Problema: _____ Telèfon: _____

Edicions Proa
Avda. Diagonal, 357 Barcelona-37

De vendrà a llibreries

Política

Antologia de la sarsuela

La Generalitat farà oficial l'himne de l'Exposició

Samuel BOSCH

Per al vinent 4 de juny, el Partido socialista Obrero Español té el projecte, sembla, de declarar l'*Himno de la Exposición* com a himne oficial de la *Comunidad Valenciana*. Amb un decret del Consell, que naturalment comptarà amb tots els beneplàcits de la dreta i de l'extrema dreta, el govern autònom tindrà el dubtós honor de legalitzar un acte dictatorial del règim de Primo de Rivera, el 1925. Si més no, aquesta és la informació de *Las Provincias*, un diari que té bons motius per a saber aquestes coses.

Ben pensat, aquest fet és molt coherent amb la línia seguida pel PSOE en tot allò que afecta a himnes de comunitats autònomes. Ací teniu el cas d'*Asturias, patria querida* o el del cantable que Agustín García Calvo va escriure per a Madrid. No tinc cap dada al meu arxiu, però potser a Múrcia tenen com a cant oficial aquell fragment de no sé quina sarsuela —crec que de *La Parranda*— que comença parlant de «la huerta del Segura» i que acaba dient: «Murcia, que hermosa eres, tu huerta no tiene igual».

Hi ha proves històriques suficients sobre el fet que el valencianisme no folklòric, el valencianisme reivindicatiu, s'ha oposat des del 1925 a la consideració de l'himne de Serrano i Thous com a himne valencià. Naturalment, el PSOE, que no és valencianista, que és una altra cosa, no té cap obligació d'actuar en aquesta línia.

Excuses? Tantes com vostés en vul-

guen. Que si la dreta volia introduir un element desestabilitzador amb aquesta qüestió, com ho va fer amb la denominació del territori i de l'idioma, que si tal i que si qual. És l'argument de sempre. La millor manera d'impedir que un faça gresca és adoptar de seguida les seues mateixes posicions. I, si pot ser, abans. Així, pensen els socialistes del PSOE, se'l «desarma». És la pura lògica per aberració, que potser tenia alguna versemblança quan manava la dreta dels Abril, Manglano i Broseta. Ara semblava que la situació era una altra, que, el govern, el tenien en altres. Hi ha símptomes, com aquest de l'himne, que permeten suposar el contrari.

En fi, quedaran per a la Història les opinions contràries de musicòlegs valencians insignes, com Gomà, Ranch i Ripollès; de poetes com Carles Salvador, Josep Maria Bayarri i Francesc Caballero i Muñoz; d'historiadors socialistes com Vicent Llorens Castillo; de polítics com Juli Just i Fèlix Azzati. Tots ells, en 1925, malgrat la censura de la dictadura, expressaren l'oposició a una maniobra semblant, amb arguments estètics i polítics ben enraonats. Per al PSOE, tot això no compta per a res.

A partir d'ara, ja ho saben, tindrem «sultana», «nardos y claveles», «arcos de las palmeras», i altres tòpics fins en la sopa. Pacència. Resignació. Reconvertim-nos! És el Mediterrani, la postmodernitat, el *bodegón* i el socialisme, tot a ritme de sarsuela. Que descansats s'hauran quedat!

Rectificació

Per un error que som els primers a lamentar, en el reportatge *Empreses de seguretat*, publicat al número 1, es reproduïa un contracte en el qual figurava el nom del senyor Emili Folch Esteve. Aquest nom hauria d'haver-ne estat eliminat, ja que el senyor Folch Esteve no té res

a veure amb els problemes que el reportatge exposava. EL TEMPS demana excuses per les molèsties que aquest descuit haja pogut produir.

D'altra banda, en la pàgina 41 hauria de figurar en el peu de la fotografia de la Diputació d'Alacant que aquesta provenia de l'arxiu de l'esmentada Diputació, el qual ens l'havia cedida amablement.